

Αθήνα, 17.8.2011

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

ΘΕΜΑ: Είσπραξη τόκων υπερημερίας λόγω καθυστέρησης εξόφλησης του τελικού λογαριασμού.

Η ανώνυμη εταιρεία μέλος του ΣΑΤΕ με την επωνυμία «ΨΑΡΡΑΣ Α.Τ.Ε.» υπέβαλε το ακόλουθο ερώτημα:

«Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Δημοσίων Έργων (Ν. 3669/2008), «9. Αν η πληρωμή ενός λογαριασμού καθυστερήσει χωρίς υπαιτιότητα του αναδόχου, πέρα του διμήνου από την υποβολή του, οφείλεται, αν υποβληθεί έγγραφη όχληση και από την ημερομηνία υποβολής της, τόκος υπερημερίας.....».

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω υποβάλαμε όχληση για τον Τελικό Λογαριασμό ενός έργου. Στη συνέχεια, εφόσον εξοφλήθηκε ο τελικός λογαριασμός, υποβάλαμε στον δήμο αίτηση σχετικά με τους τόκους που προέκυψαν. Ο δήμος, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του, μας εγκρίνει τους παραπάνω τόκους.

Το ερώτημά μας είναι το εξής:

Ποια είναι η διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουμε για την είσπραξη των παραπάνω τόκων εφόσον ο λογαριασμός ήταν τελικός;»

Η απάντησή μου στο ανωτέρω ερώτημα έχει ως ακολούθως:

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι από τη στιγμή που ο λογαριασμός εγκρίθηκε και πληρώθηκε με υπαίτια καθυστέρηση από την Υπηρεσία μόνο ως προς το κεφάλαιο, οι τόκοι μπορούν να αναζητηθούν δια της δικαστικής οδού με την έκδοση διαταγής πληρωμής ή με την άσκηση απευθείας αγωγής.

Εφόσον, όμως, το αίτημα για την καταβολή τόκων υπερημερίας εγκρίθηκε με απόφαση της προϊσταμένης αρχής (εν προκειμένω του Δημοτικού Συμβουλίου), τότε ο ανάδοχος κατ' αρχήν δύναται να υποβάλει

λογαριασμό που θα περιλαμβάνει τους εγκριθέντες από την προϊσταμένη αρχή τόκους υπερημερίας.

Το γεγονός ότι έχει ήδη υποβληθεί ο τελικός λογαριασμός δεν αποτελεί κώλυμα για την υποβολή λογαριασμού για τους τόκους υπερημερίας που οφείλονται ένεκα της καθυστέρησης πληρωμής του τελικού λογαριασμού. Ο τελικός λογαριασμός αποκαλείται έτσι διότι αποτελεί τον λογαριασμό με τον οποίο «κλείνει» το έργο από πλευράς εργασιακού αντικειμένου. Υπό την έννοια αυτή, δεν μπορεί να υποβληθεί και άλλος λογαριασμός, μεταγενέστερος του τελικού, που να περιλαμβάνει αξιώσεις του αναδόχου από την εκτέλεση του οριστικώς παραληφθέντος έργου, οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν περιληφθεί σε προηγούμενο λογαριασμό. Είναι προφανές ότι αξιώσεις που οφείλονται σε οψιγενείς αιτίες, οι οποίες δεν είχαν ωριμάσει κατά τον χρόνο υποβολής του τελικού λογαριασμού, μπορούν να υποβληθούν με λογαριασμό μεταγενέστερο του τελικού. Τέτοιες οψιγενείς αιτίες μπορεί να είναι εκκρεμείς δικαστικές διενέξεις οι οποίες επιλύονται τελεσίδικα μετά την υποβολή του τελικού λογαριασμού ή, όπως εν προκειμένω, οι τόκοι υπερημερίας που απορρέουν από την καθυστέρηση πληρωμής του τελικού λογαριασμού.¹

Με εκτίμηση,

Σταμάτης Σ. Σταμόπουλος.

¹ Βλ. σχετ. και Χρ. Μητκίδη, «Συμβάσεις Δημοσίων Έργων», εκδ. 2009, παρ. 156, σελ. 348 *in fine*.